آقای ایمنی در مهمانی «به خانه بر می‌گردیم»

ویژه‌برنامه مهمانی به خانه بر می‌گردیم جمعه ۲۳ آبان، میزبان علی همت مومیوند، گوینده و پیشکسوت دوبله ایران می‌شود.
به گزارش جام جم، مومیوند خالق صدای شخصیت‌های کارتونی باب‌اسفنجی، گربه‌سگ (سگ)، ند و پنتون (پنتون)، ماجراهای نارنیا (اصلان)، داستان اسباب‌بازی (باز، آدمک فضایی)، تنها در خانه (دزد چاق)، قصه‌های جزیره (الک کینگ) و صداپیشه شخصیت نوستالژیک آقای ایمنی در دهه ۶۰ است، در مهمانی به خانه برمی‌گردیم درباره جایگاه دوبله در ایران، تفاوت ژانرهای مختلف در سلیقه مخاطبان، راه‌های موفقیت و ماندگاری یک صدا و... برای مخاطبان این برنامه صحبت می‌کند.
مهمانی به خانه بر می‌گردیم کاری از گروه خانواده و کودک شبکه پنج سیما به تهیه‌کنندگی علی‌اکبر ذاکری است که با اجرای سیدمرتضی حسینی و فوژان احمدی به مدت ۸۰ دقیقه، ساعت ۱۰و۱۵ دقیقه پخش می‌شود.

مدیران، گویندگان و تهیه‌کنندگان رادیو از زنده‌یاد نورشاهی می‌گویند

پرواز همای رادیو

فاطمه عودباشی
رسانه

صدای بسیار پرحجمی داشت، متواضع و مهربان بود، صاحب سبک در گویندگی برنامه‌های مذهبی و دینی بود و... اینها جملاتی است که همکاران قدیمی زنده‌یاد محمدحسین نورشاهی درباره‌اش بکرات می‌گویند. او یکی از گویندگان بسیار باسابقه در رادیو ایران بود که سه شنبه ۲۰ آبان بر اثر کرونا درگذشت. گرچه او دیگر میان ما نیست، اما همه همکارانش به نیکی از وی یاد می‌کنند و متفق‌القول می‌گویند او هرگز از بالا به پایین با هیچکس صحبت نمی‌کرد و اگر می‌خواست به جوانی در رادیو موردی را آموزش بدهد، خطاب به خودش می‌گفت تا آن جوان یاد بگیرد، بی آن که خجالت بکشد. این گوینده قدیمی قبل از آن که راهی رادیو شود، جزو همافران ارشد ارتش محسوب می‌شد.
نورشاهی، فرماندهی رژه همافران ارتش را مقابل حضرت امام خمینی (ره) در ۱۹ بهمن ۱۳۵۷ به عهده داشت. این رژه در مدرسه رفاه مقابل حضرت امام خمینی (ره) بیعتی بود که تیر خلاص را به پیکر نحیف نظام شاهنشاهی وارد کرد و شاید پیروزی انقلاب را ماه‌ها جلوتر انداخت. زنده‌یاد نورشاهی از سال ۵۸ ارتباطش را با رادیو به صورت رسمی آغاز کرد و از نویسندگی تا سردبیری و گویندگی در رادیو را به عهده داشت. او فعالیتش را با رادیو ایران شروع کرد و با همین رادیو هم بازنشسته شد. به بهانه درگذشت او سراغ همکارانش رفتیم و آنها درباره ویژگی‌های شخصیتی و کاری وی صحبت کردند که در ذیل مطالعه می‌کنید.

صاحب سبک در برنامه‌های مذهبی

محمدجعفر محمدزاده، مدیر رادیو ایران: خدا رحمتش کند. مرحوم نورشاهی ویژگی‌های شاخصی داشت. او بسیار محبوب، سالم و سلیم النفس بود. هر آنچه از این همکار قدیمی بگوییم باز هم کم است.
همه همکارانش قطعاً خواهند گفت او سلامت نفس داشت و همه افسوس خورده‌ایم برای از دست دادنش.
او صدای پرحجمی داشت، حتی در اجرای برنامه‌های مذهبی و دینی صاحب سبک بود و سبک او بعدها در رادیو و تلویزیون مورد استفاده قرار گرفت. صدای ماندگار او نقطه عطفی در تاریخ تولیدات برنامه‌های مذهبی و سحرگاهی رسانه ملی است. او کارش را با رادیو ایران شروع کرد و با همین شبکه رادیویی هم بازنشسته شد. ما بعد از فوت این گوینده بخش‌هایی از صدایش را پخش کرده‌ایم که خاطرات مردم با شنیدن این صدا زنده شد. در مجموع همچنان از سبک اجرای این گوینده با سابقه در شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی استفاده می‌شود، زیرا نفس او گرم و مناسب برنامه‌های مذهبی بود.
بسیار اهل مطالعه بود و با دانش و تجربه‌ای که داشت هر برنامه‌ای که اجرا می‌کرد یا نویسندگی آن را به عهده داشت مورد توجه مخاطبان قرار می‌گرفت. مسلماً تا صدای گوینده، گرم و پر جاذبه نباشد به دل مردم نمی‌نشیند. در مجموع او جزو گویندگانی بود که چند نسل صدای او را می‌شنیدند و از آن لذت می‌بردند. نبود او درد بزرگی برای ماست.

اسطوره اخلاق

علی بخشی زاده، معاون صدا پیامی برای درگذشت محمدحسین نورشاهی منتشر کرده‌است. در پیام او آمده‌است: با نهایت تاسف و تاثر باخبر شدم استاد محمدحسین نورشاهی، گوینده پیشکسوت و ولایتمدار رادیو و انسان پرتلاش سال‌های حماسه از میان ما پر کشید و داغی دیگر بر دل خانواده صدای رسانه ملی نشست.
سرهنگ محمدحسین نورشاهی، اولین همافری بود که با طنین صدای رسایش در نوزدهم بهمن ماه به امام خویش لبیک گفت و نه فقط طی هشت سال دفاع مقدس که تا امروز در خط ولایت ماند و در تمام این دوران با ادب و اخلاقی مثال‌زدنی سعی در انتقال مفاهیم عقیدتی، عاطفی و حماسی نمود و چه در برنامه‌هایی مثل برنامه رادیویی ارتش و چه در برنامه‌های اجتماعی، خانوادگی و معارفی با لحن صمیمی و تاثیرگذار خود در راستای انتقال مفاهیم عالی دینی، معنوی و اخلاقی، مهمان خانه‌های مردم بود. خاطره مطالبه‌گری مرحوم نورشاهی عزیز با رعایت اخلاق و ادب حرفه‌ای در گفت‌وگو با مسوولان هیچ وقت فراموش نمی‌شود و طنین دلنشین صدا و یاد و خاطره آن عزیز سفرکرده برای همیشه در لوح دل مردم قدرشناس ایران خواهد ماند.
اینجانب از طرف خود به خانواده محترم آن فقید سعید و سپس به جامعه جلیل‌القدر رسانه ملی به ویژه همکارانم در رادیو تسلیت می‌گویم و از درگاه ربّ‌العالمین برای آن استاد گرامی، طلب رستگاری و برای بازماندگان، تمنّای صبر و شکیبایی دارم.

با وضو سر برنامه حاضر می‌شد

عبدا... علایی، تهیه‌کننده برنامه اذانگاهی به افق آفتاب: آقای نورشاهی بسیار خاکی بود. به یاد دارم وقتی قرار شد با هم برنامه اذانگاهی را کار کنیم من در کسوت تهیه‌کننده بودم و او گوینده برنامه، او به این موضوع فکر نمی‌کرد که سال‌های زیادی در رادیو سابقه دارد و از سال ۵۸ در این رسانه فعالیت می‌کند. او نسبت به من که در آن مقطع زمانی ۲۵ سالم بود، بسیار متواضع برخورد می‌کرد و اگر می‌خواست شعری در برنامه بخواند یا حرف و حدیثی به غیر از متن نوشته‌شده بگوید، هماهنگ می‌کرد.
حتی به من می‌گفت می‌خواهی یک بار با هم بخوانیم و این گونه بود که به من با تواضع درس می‌داد. برایش اهمیت نداشت با هم اختلاف سنی داریم و نگاه بالا به پایین نداشت، بلکه خودش بود و با صداقت رفتار می‌کرد. همین ویژگی باعث شده‌بود همه او را دوست داشته‌باشند و برای همه قابل احترام باشد. اهل بازی کردن با هیچکس نبود و همیشه صداقت داشت. او بعد از بازنشستگی به سمت بچه‌ها رفت و مدیر کودکستان و دبستان بود.
دغدغه زنده یاد نورشاهی، خانواده بود و به این موضوع اهمیت زیادی می‌داد. حتی او ویژه‌برنامه خانواده هم در سال‌های گذشته برای شبکه یک اجرا می‌کرد. این گوینده با سابقه همیشه همراه بود و صاحب سبک در برنامه‌های مذهبی و دینی. در برنامه برای مردم خطابه نمی‌خواند و همیشه خطاب به خودش می‌گفت و از ته دل حرف می‌زد. همین باعث می‌شد که برنامه‌هایش شنیدنی باشد. با وضو سر برنامه حاضر می‌شد و اهل غیبت نبود. این طور نبود که فقط در ظاهر کاری انجام بدهد، واقعا باایمان بود. یکی دیگر از ویژگی‌های زنده یاد نورشاهی این بود که تبحر خاصی در خواندن اشعار داشت. مثنوی، غزلیات سعدی و... را بسیار روان و خوب می‌خواند. واقعا صدایش شنیدنی بود و از دست دادنش ما را غمگین کرد.

اولین گوینده رادیو ارتش بود

حمیدرضا خزایی، مدیر رادیو جنگ و قائم مقام اسبق معاونت صدا:
روز سه شنبه ۲۰ آبان یکی از بهترین همکاران و گویندگان رادیو را در اثر کرونا از دست دادیم. او در اثر این بیماری ریه‌اش درگیر شده‌بود. او از بچه‌های تهران بود و سال ۱۳۴۸ وارد دانشکده افسری شد. او در رشته مهندسی نگهداری سیستم‌های شناسایی هوایی تحصیل کرد و بعد از آن هم جزو همافران ارشد ارتش ایران بود. او شجاع و دلیر بود.
زنده یاد نورشاهی فرماندهی رژه معروف همافران را در ۱۹ بهمن سال ۱۳۵۷ به عهده داشت که این رژه خدمت امام خمینی (ره) انجام شد و تیر خلاص را بر پیکر نظام شاهنشاهی وارد کرد و همین اتفاق باعث شد تا پیروزی انقلاب چندین ماه جلو بیفتد تا این که به پیشنهاد خودش سال ۵۸ تست رادیو داد و به عنوان گوینده فعالیت اش را در پخش رادیو شروع کرد. با توجه به این که صدای خیلی خوب و پرحجمی داشت در رادیو موفق شد.
او برنامه راه شب را اجرا می‌کرد و در سال ۱۳۶۰ که رادیو ارتش راه‌اندازی شد، به عنوان اولین گوینده رادیو ارتش برنامه‌های تاثیرگذاری را روانه آنتن کرد. او در این رادیو به عنوان گوینده و نویسنده فعال بود و در کنار سیدحسن حسینی، شاعر معاصر برنامه داشت. به یاد دارم که ارتباط خوبی هم میان آن دو نفر شکل گرفته‌بود.
زنده یاد نورشاهی در میدان ارگ برنامه‌هایی همچون در انتهای شب را اجرا می‌کرد که ساعت ۲۳ پخش می‌شد و با زنده یاد مولود کنعانیان همکاری داشت. وقتی جنگ شروع شد به کمک برنامه‌های دفاع مقدس آمد.
او و زنده یاد مهران دوستی اولین گویندگان رادیو جنگ بودند. همچنین در کنارش برنامه‌های سحرگاهی هم اجرا می‌کرد. یکی دیگر از برنامه‌های تاثیرگذار این هنرمند برنامه انقلاب، مردم و مسوولان بود که پنجشنبه‌ها قبل از ساعت ۱۱ ظهر روی آنتن می‌رفت. او گوینده این برنامه بود که بسیار هم درخشید. همچنین در برنامه‌های انتخاباتی مردم را تشویق می‌کرد پای صندوق‌های رای حاضر شوند. شخصیت شجاع، بااخلاق و آدم باسوادی بود و در انجام کارهای خیر اصلا کوتاهی نمی‌کرد.
وقتی اجرای برنامه‌ای به او سپرده می‌شد، بدون اعتراض و حرفی می‌پذیرفت زیرا بسیار به اخلاق پایبند بود. صدای او سحرهای ماه رمضان را دلنشین می‌کرد، زیرا شنوندگان با شنیدن صدای او، متوجه این گوینده متین و باحوصله می‌شدند. روحش شاد. به همسر و سه فرزندش تسلیت می‌گویم.

بیعت همافران از زبان نورشاهی

آن زمان که ما نه تلفن‌همراه داشتیم، نه پیامکی بود و نه تلگرامی، چندمرکز اطلاع‌رسانی میان مردم وجود داشت؛ بیمارستان شریعتی، زیر پل چهارراه کالج و جلوی دانشگاه تهران. اینها مکان‌های تجمع مردمی یا تظاهرات بودند و خبرها همانجا دهان به دهان می‌گشت.
مردم یکپارچه بودند و خبرها سریع می‌چرخید. همافرها با هم قرار گذاشتند که ابتدا در تاریکی هوا با لباس شخصی بروند مدرسه‌علوی و آنجا لباس نظامی که همراه‌شان بود را بپوشند و بعد به سمت مدرسه رفاه بروند تا با حضرت امام بیعت کنند.
مسؤول هماهنگ‌کننده هم آقای طاهری بود که یک بلندگوی دستی داشت و به چند نفر دیگر هم بازوبند انتظامات داده‌بود تا کار، نظم خاصی داشته‌باشد. صبح نوزدهم، جمعیتی بیش از ۳۰۰ همافر، حدود ۱۲۰ افسر و تعدادی سرباز به همراه یک سرگرد نیروی زمینی در مدرسه علوی جمع شدند. تا آنجا همه‌چیز باز هم به‌صورت خودجوش جلو رفت.
لباس‌های نظامی را که پوشیدیم به سمت مدرسه‌رفاه حرکت کردیم. من جلوی جمعیت بودم و پیشنهاد دادم تا بچه‌ها به‌صورت صف‌های شش نفره و گروهان‌گروهان وارد حیاط مدرسه‌رفاه شوند. خودم هم جلوی همه ایستادم و فرمان می‌دادم. حضرت امام(ره) هم جلوی آن پنجره کوچک ایستاده‌بودند و از رژه سان می‌دیدند.
همافرها به فرمان من چند قدم به احترام می‌کوبیدند و دور می‌زدند تا در همان حیاط به‌صورت منظم بایستند. همه که در جای خودشان مستقر شدند فرمان «گردان بایست» دادم تا همه به‌صورت خبردار در جای خودشان قرار بگیرند. بعد من شعری با این مضمون خواندم که «نظامیان ملی/ به فرمان خمینی/ از طاغوت گسستیم/ به ملت پیوستیم».
بعد دیدم که جمعیت استعدادش به اندازه یک گردان است. گفتم «به پیشگاه رهبر انقلاب، نایب‌الامام، امام‌خمینی، گردان درود» که همه همافرها این درود را سه بار تکرار کردند. حضرت امام(ره) هم ایستاده‌بودند و بعد شروع به صحبت کردند. ابتدا هم گفتند که شما سربازان امام زمان(عج) هستید و همان فرمایشاتی که در تاریخ مانده‌است.
من بعد از رژه ۱۹ بهمن‌ماه پنهان شده‌بودم. همسر و دختر چهارساله‌ام را هم نزد خانواده همسرم فرستادم و قرار بود با پولی که برادرم برایم تهیه کرده‌بود، به بندرعباس بروم و با لنج از ایران خارج شوم چون می‌دانستم اگر بمانم اعدامم قطعی است.
همان حوالی توی آپارتمانی که تازه در خیابان تهران‌نو خریده‌بودم، ماندم و بعد صدای فریادهای مردم را شنیدم که می‌گفتند «مسلمان به‌پاخیز/ همافرت کشته شد» بعدا رفتم به بیمارستان جرجانی که مرحوم دکتر سیدحسین مرتضوی ریاست آن را به‌عهده داشت و طبقه زیرزمین آنجا را به یک پایگاه مقاومت تبدیل کرده‌بودند.
چند نفر از پزشک‌ها هم از بیرون برایمان اسلحه می‌آوردند. اینجا دیگر کاملا می‌شد ببینی که این انقلاب کار همه اقشار مردم بود و هیچ‌کس نمی‌تواند آن را به نام خودش مصادره کند. یک حرکت ناب ملی بود که مثالش در هیچ برهه‌ای از تاریخ دیده نشده‌است.

از او آموختم

سلمان طاهری، تهیه‌کننده قدیمی رادیو ایران: آغاز توفیق آشنایی من با ایشان سال ۷۰ و در برنامه اذانگاهی مغرب رادیو سراسری هر روز به نام در بارگاه قدس بود.
طبعا پختگی و دانش و تجربه و تسلط ایشان هم به موضوعات هم به فنون اجرا حق استادی به من به عنوان پژوهشگر و نویسنده و سردبیر تازه کار رادیو بود.
رفاقت و دوستی ما به حدی زیاد شد که همواره بعد از ضبط برنامه‌های مختلف معارفی و اجتماعی با هم تا مقصد هم مسیر می‌شدیم و از تجارب و طبع بلندش بیشتر می‌آموختم.
از سال ۷۵ تا چند سال علاوه بر برنامه‌ها سحرهای ماه‌رمضان توفیق داشتم در خدمت تیم سحر که در سال‌های اولیه تنها برنامه سحر کل صداوسیما بود، باشم و عمده خاطرات به یادماندنی شکل گرفت. خداوند او را رحمت کند علاوه بر صفات و ویژگی‌های اخلاقی که داشت بسیار مراعات می‌کرد و به واسطه این ویژگی‌ها همه او را دوست داشتند.

همه را دلگرم می‌کرد

حمید بیرانوند، تهیه‌کننده پیشکسوت معارف رادیو ایران: از سال ۱۳۶۵ به مدت ۱۵ سال به عنوان تهیه‌کننده برنامه‌های ویژه سحر ماه مبارک رمضان صدای جمهوری اسلامی ایران، افتخار همکاری با او را داشتم. وجودشان در برنامه‌های سحر به دلیل توانمندی شان باعث دلگرمی عوامل برنامه بود. چراکه در آن سال‌ها شاخص ترین و تنهاترین برنامه زنده سحر، برنامه سحر رادیو ایران بود. در واقع تنها رسانه‌ای در آن سال‌ها ویژه‌برنامه سحر داشت رادیو ایران بود، لذا اجرای برنامه از حساسیت بالا برخوردار بود.
نقش او در انتقال مفاهیم و ایجاد فضای معنوی برای مخاطب بسیار قوی بود و به جرأت می‌توان گفت برنامه سحر ماه مبارک رمضان توسط او خود نمونه‌ای از آموزش اجرا و گویندگی برای همه علاقه‌مندان و کسانی که تازه وارد حرفه گویندگی شده‌بودند، می‌بود. او با تمام وجودش با عشق و علاقه با مخاطبش ارتباط برقرار می‌کرد و گاهی آنقدر در آن لحظات ناب و معنوی غوطه‌ور می‌شد که قطرات اشک از چهره‌اش نمایان می‌گشت.

اخبار

گزارش رادیو ورزش از مسابقه دوستانه «ایران و بوسنی»

مسابقه دوستانه تیم‌های ملی فوتبال ایران و بوسنی، روز پنجشنبه ۲۲آبان به صورت زنده از شبکه رادیویی ورزش روی موج اف‌ام ردیف ۹۲مگاهرتز پخش می‌شود. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، پس از امضای تفاهم‌نامه میان فدراسیون‌های فوتبال ایران و بوسنی و هرزگوین، تیم ملی فوتبال ایران در اردوی آبان خود در یک دیدار دوستانه در سارایوو، در برابر تیم ملی بوسنی قرار می‌گیرد.
تیم ملی بوسنی در لیست خود برای دیدار با ایران دست به تغییراتی زده است. آنها برای دیدارهای لیگ ملت‌های اروپا، سه بازیکن جدید شامل ارمدین دمیروویچ، مارکو میهیوویچ و عرفان‌هادژیچ را به اردوی این تیم فراخواند. این سه بازیکن جدید جایگزین ادین ژکو، آلدین تورکشا و امیر هاجیامیتوویچ شدند که به دلیل ابتلا به ویروس کرونا دیدار با ایران را از دست دادند. البته آنها چند بازیکن دیگر را مدنظر قرار داده‌اند تا در صورت ابتلای تعداد بیشتری از بازیکنان این تیم به کرونا، از آن افراد برای حضور در تیم ملی و بازی با تیم ملی فوتبال ایران دعوت به عمل آورند. تیم ملی فوتبال بوسنی در گروه یک رقابت‌های لیگ ملت‌های اروپا با تیم‌های لهستان، ایتالیا و هلند همگروه است که در جدول رده‌بندی در رده آخر قرار دارد و در چهار دیداری که برگزار کرده است، دو تساوی و دو شکست را به ثبت رسانده و از صعود به دور بعد بازماند. میرالم پیانیچ، بازیکن سابق یوونتوس و فعلی بارسلونا، دیگر بازیکن مهم و بزرگ تیم ملی بوسنی است. علاوه بر پیانیچ، سئاد کولاشیناچ (آرسنال)، راده کرونیچ (آث میلان)، آمر گوجاک (تورینو)، آسمیر بگوویچ (بورنموث)، محمد بشیچ (اورتون)، ارمین بیکاچیچ (هوفنهایم) دیگر بازیکنان مهم بوسنی هستند. این مسابقه روز پنجشنبه ۲۲آبان در ورزشگاه ۳۴هزار و ۵۰۰نفری اسیم فرهاتوویچ سارایوو برگزار می‌شود. ساعت برگزاری این دیدار (ساعت ۲۰و۳۰دقیقه به وقت ایران) خواهد بود.

مستندساز مشهور آمریکایی مهمان شبکه مستند می‌شود

جدیدترین قسمت از برنامه «نردبان» گفت‌وگویی متفاوت با راس مک‌الوی، مستندساز مشهور آمریکایی داشته و وضعیت مستندسازی در ایران را بررسی کرده است.
به گزارش جام جم، نوزدهمین قسمت از فصل جدید برنامه تلویزیونی نردبان جمعه شب روی آنتن شبکه مستند می‌رود. این قسمت از برنامه با حضور راس مک‌الوی، کارگردان و مستندساز مشهور آمریکایی دنبال می‌شود. او با حضور در برابر دوربین شبکه مستند و گفت‌وگو با حامد شکیبانیا به بررسی مستند در جهان پرداخته و وضعیت سینمای مستند ایران را مورد نقد و بررسی قرار داده است. راس مک‌الوی یکی از مطرح‌ترین مستندسازان آمریکایی است که تاکنون مستندهای زیادی را تولید کرده است. راس مک‌الوی یکی از مستندسازان مهم آمریکایی است که به‌خاطر ساخت مستندهایی درباره خودش، خانواده و اطرافیانش شهرت دارد. او اولین بار با ساخت مستند «حیاط خلوت» سال ۱۹۸۴ تجربه جدیدی از تک‌گویی‌های مستند را رقم زد و سپس با ساخت فیلم‌هایی مانند «مارش شرمن» (۱۹۸۶)، «زمان نامشخص» و «اخبار ساعت شش» (۱۹۹۶) این تجربه را ادامه داد.
مک‌الوی فیلم‌هایش را در قطع ۱۶ میلیمتری می‌سازد و با سبک خاص آثارش که همان «دوربین-قلم» است، جریان‌سازشده و توانسته به این شیوه از مستندسازی شهرت پیدا کند. او تا به حال ۱۲ فیلم مستند ساخته که بسیاری از آنها جوایز معتبری به دست آورده‌اند؛ مانند جایزه‌های بهترین فیلم مستند از جشنواره ساندنس (مارش شرمن) و جشنواره هاوایی (اخبار ساعت شش). آخرین فیلم او با عنوان برگ‌های روشن در سال ۲۰۰۳ ساخته شده است.
نردبان مجموعه برنامه تلویزیونی شبکه مستند است که تلاش می‌کند به فیلم و عکس مستند با نگاهی تخصصی توجه کند. این برنامه با اجرای محمد(حامد) شکیبانیا، کارگردانی و تهیه‌کنندگی اصغر احمدپور و فاطمه بوربور با آیتم‌هایی متنوع جمعه‌ها ساعت ۱۸ روی آنتن شبکه مستند می‌رود. نردبان در استودیوی فرهنگسرای ارسباران ضبط شده است.